

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-785/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych – Chroniona nazwa pochodzenia „Comté” – Nieznaczna zmiana w specyfikacji produktu – Wniosek o zmianę zaskarżony przed sądami krajowymi – Orzecznictwo sądów krajowych, zgodnie z którym odwołanie staje się bezprzedmiotowe z chwilą zatwierdzenia zmiany przez Komisję Europejską – Skuteczna ochrona sądowa – Obowiązek orzeczenia w przedmiocie odwołania]

(2020/C 137/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GAEC Jeanningros

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Przy udziale: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Sentencja

Artykuł 53 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie nr 1151/2012 oraz art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia nr 1151/2012 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy Komisja Europejska uwzględniła wniosek organów państwa członkowskiego o dokonanie nieznacznej zmiany w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia, sądy krajowe, do których wniesiono odwołanie dotyczące zgodności z prawem decyzji podjętej przez te organy w sprawie tego wniosku w celu przekazania go Komisji zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, nie mogą wyłącznie z tego powodu orzec o umorzeniu toczących się przed nimi postępowań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 22.5.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Parma – Włochy) – Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

(Sprawa C-788/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE – Gry losowe – Podatki – Zasada niedyskryminacji – Jednolity podatek od zakładów wzajemnych]

(2020/C 137/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Parma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Sentencja

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które opodatkowuje podatkiem od zakładów wzajemnych mające siedzibę w tym państwie członkowskim centra przekazywania danych i, na zasadzie odpowiedzialności solidarnej i posiłkowo, będące ich zleceniodawcami podmioty zarządzające zakłady wzajemne, niezależnie od miejsca siedziby tych podmiotów oraz niezależnie od braku posiadania przez nie koncesji na zarządzanie zakładów wzajemnych.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – AAS „BALTA” / UAB „GRIFS AG”

(Sprawa C-803/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 15 pkt 5 i art. 16 pkt 5 – Ubezpieczenie obejmujące „duże ryzyko” – Klauzula prorogacyjna uzgodniona pomiędzy ubezpieczającym i ubezpieczycielem – Możliwość powołania się na tę klauzulę wobec ubezpieczonego]

(2020/C 137/27)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AAS „BALTA”

Strona przeciwna: UAB „GRIFS AG”

Sentencja

Artykuł 15 pkt 5 i art. 16 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że klauzula prorogacyjna przewidziana w umowie ubezpieczenia obejmującej „duże ryzyko” w rozumieniu tego ostatniego przepisu, zawartej przez ubezpieczającego i ubezpieczyciela, nie może być powoływana wobec ubezpieczonego na podstawie tej umowy, który nie jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu w sektorze ubezpieczeń, który nie wyraził zgody na tę klauzulę i który ma miejsce zamieszkania względnie siedzibę w innym państwie członkowskim niż ubezpieczający i ubezpieczyciel.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.